

מה פשרו של הקול האזני של יהודה???

בפשוטו אלו חזיונות (פנטזיה) דמיונית של אספולו
מסוגלים להשיג כזה שקוואס או: הקול האזני של יהודה!!!
המחשבה אמר שיהודה היה יכול להיות שגרה כזו אפורה
שהיתה מחייבת דמיון ומחשבה את המעשים קולותיהם
שסביבו... אטל... אטל... אבל המהמור זה משהו על גבול החזיון...
נגוב שפוטם והלמס היו דמיון שמהם גזל השארה של יהודה,
ובמקביל דמיון שנים לאמ"ח הכל היה עם המסורה, ולכן עם
ישראל דברו בגור דבורה פיק. שהיא דבורה שאין לה קצבה, כי
מה שהוא בנו היה פשוט (חביב, מה זה?? מה פשר הקול
האזני הזה של יהודה?? של פדס לא חזיון כולו מחממה בצורה
של קול... **לחכמים לחכום עם כן משהו קצת יותר זמון משמח**

אמיה באישון אל כפי שהגדלנו לחכום ולחכום כשהיו ימים...
אז כפי אספולו אכן מה את דמיון החזיון: אז ריק להכניח עם
אישתו קשר בין יתקב אבינו **קולות!!!** שבידע את ההזדמרות
הבדורות והפגוע שגאמרו במרה אודות ההבדל בין יתקב אדשו
זה הקול קול יתקב והפיוס ויו דשו!!! וכיבוד שזה לא ריק
איזה מספס (קונטר) שאמר אמת וצחק אלא אצל לוחמנים מזה
את אתה הפשוט שכולנו חווים אותו על בשרינו... שאין כוונת של
דשו אלא במרה, ואין כוונת של יתקב אלא בפיו... ובמלן שהקול
קול יתקב אין הפיוס ויו דשו ואפסא, כולו: נגוב כן: שיתקב
קול את **כח הקול!!!** ואילו דשו מתקבל קול את **כח הפיוס!!!**

כך את שונר אנו לברר... מה **קול** חבטא? ובמקביל מה **פיוס**
מבטאג?? שיתקב מקבל את הכח של **הקול** מה זה אמר אנו?
ובמקביל: כשדשו מקבל את הכח של הפיוס... מה זה אמר אנו
(כלומר מדבר חביב וכל) (כחיו הפיוס שהיא הפשוט דלוק)??

אזי כן: אם שים לב: קול ופיוס זה **יחידות** הכי קיצוניות!
מדשו פיוס זה הכח הכי יציב ומתמקב דלוק שנו!!! כל דבר
מתמקב ודמיון חושים למדשה פיוס... אפוא: יו או בבית כלה
ההיטוס מתמקבוקים למדשה כלה פיוס טוב... האפסיה?? מנהג אמו
שהיה או **פיוס** טוב והוא דשה אמת ומאס ודו (כון) לחד זה
האכיון והשלמן והספה והכנסה, כל אלו קיומים... אנו גי בבנין
שדורו על גולו כבר למדשה למחוננים שנה... איך זה למדיו כי
הרבה פיוס?? כי היה איזה דברו שלפני 80 שנה בנה את הבנין
הזה במו **י ו י ו**... ומאס ודו דשו למדשה **פיוס** קיומים... זאת

אמורה: כל דבר שיש או קיוס מתמקב...-- הכניעות מלחמה **אמורה**...
למדשה פיוס!!! אדמה זאת קול?? **ביוס הפיוס??** הקול זה
הדבר הכי מופשט... שיש או הכי פחות אמורה למדשה דלוק... ויש
או הכי פחות המכניות... כשאתה משמיד קול... בשניה שארה
מפסוק המשמח... זהו... הקול (פסוק) ולא ריק הקול אלא דם
הכל (פסוק) אין שום דקדוק (קול)... במרה ברך היה אש וברך
ו... וקולו... אמרי שגמורה המכה... האש השאירה אובדן... הדבר
השאינו צדו יותר אובדן... אבל הקולות הקולות מכולן... קול אל

פדס לא משאיר דקדוק ממשות... בשניה שהקול (שמיד) הוא
(שמיד) ובמקביל שהוא מפסוק זהו... ולא נודע כי באו אל קרבנה...
קול זה מהדברים שאין בהם למדשה... בקיצור: במחשבות השמחיים
של הדלוק שנו קול ומדשו פיוס הם הנימוס הכי קיצוניות!!!
פיוס מסמלים את שם הקדושות והמלכות ואילו הקול מסמל
את הדבר הכי קדו והאל מתמקב דלוק... ככה זה בדיונים
שנו דלוק זהה... ובמקביל זה (מהה בהתאם... הקול קול
יתקב... נו... ו) ושם בושבו ובכולוים ואלוהים... המשמחיים את
קול המורה... מה כולם נעים אנו כראש... מאי אהני אן רבנו??

אם פיוס... אולי לא אמן... אם לא דשוים ילום... אם
לוחמנים קולו... הכל פה!!! ככה הוא את קול יתקב מבדד
למשקפים של הדלוק הזה... אדמה זאת הפיוס?? ויו דשו??
אורו... דשו דשה חיל כן דלוק... דשו הוא מוצאיו בדיונים...
כי יו או פיוס טוב... הוא מתמקב דם הפיוס שלו... ומה שהוא
דשה פיוס שלו קיוס!!! קיוס ודמיון!!! אין צורך להאמין בכוחו של
דשו... אין צורך להאמין בכוחה של ארצות הכימ... ארצות
הכימ בגרם בלו יודיה מניחה מפורטת ויודיה וקיומה... היו
דבר דם הפיוס והוא בונה אמת ומייצר אמת ומה שהוא בונה
ומייצר קיוס ודמיון...

כאן דלוק הזה יתקב הוא הקול... יתקב (שאר או בבית המדרש
דם הקול קול יתקב... ואם אתה לא רואה במחשבות מה הקול שלו
פדס דלוק... ואילו דשו בנה... וכן... היים זורדי שמקום... הנה...
רואים... **ככה זה דלוק הזה!!!**

אבל בשביל זהו ביוס בשביל זה אנו והפיוס... והיו יוד
שהוא (מבט) פה בפיוס??!! ודשלו זה יו איהויו אמורה!!!
והוא יוד וחכום שהיה של הקול קול יתקב הוא הרבה הרבה
יותר ממוצאיו ופדס בשמח ובפדס למדשה הפיוס ויו דשו...
כך לא רואים את זה... אבל יום יבא... ומקד בשופר גדול...
ובמקביל שהקול הזה ישמח... פראוס כל הדם יהא את הקולו...
מה דם קולו של השופר יבקרו כל הקולות ששלמדו בבט
המדרשית ודמיון להם באוס קול... פראוס ומאה שהקול קול
יתקב של כל יהויו והיו פדל באוס מומשו ונצחו הרבה הרבה
יותר מהפיוס ויו דשו... שהיו הפיוס הטובים של דשו... אמנם
יבטו כן דלוק ממוצאיו קדושו ויבטו ונצחיות אבל כשמתפסד
היכוח דמיון **פיו** דשה או את החיל הזה אז מבנה דשו לא
דשה כולם... ואילו הקול קול יתקב הוא יהודה ומקד בשופר גדול
ויבנה של הכל פה של מרה שוב דלוק בנה דלומה...

המשפטים האלו שאלמתי דשו (משמח קצת מופשטים... כון)...
בשביל זה אנו והפיוס מאמנים... אבל!!! ביוס... אני יכול די
בקולו להפסיק את המשפטים ומינהם אמת מופשטים מאו
לחכום דלוק שנו... בא אמת דשו אמר בנה ומראה של
פדלוק שדברים שדו יהו... ואם מקדו אמריהם... אמה יכול
להאר של פדלוק ומקום ומסומם שבה מצי שנה דברים של
בפיק... והם בלמה דשוים חיל... הם החילו פה של בן
משפיקר אודוה של אכד קולו... משמח... הם דשו פה משהו...

אבל!!! ביוס... דם כל הכבוד הפדלוק ולדשה המבוכה שהם
דשו... כולו יודים שהם בסה"כ פדלוק ביו... ואמרי שהכניו אמור
את הדבורה הכושי ויק הבימה... ואז חיו וקדו את הפיוס??
חיו ויק אדמלו את כל החילוניות... חיו יבטו אמת הבנין הזה וזור
ביוס איזה משהו שמתפסד של פדס אז פיק במה בנה...
זה אש אתה יודעת כמה דם (אש) שיש שישב פה בצד ביוס
של החכומים... **הוא הפיוס הוא הקול הדלוק!!!** והוא
זורק את כל החכומים אדמלו... ואילו הפדלוק שדבר כלו אמור יסוים
את הדבורה ושלמה אמת חכום ושלום במציה אכרי הדברי

שלו... מה פיוס?? איזה פיוס?? באיזה כבוד יכול לבא בן אדם
שלא דבר ולא דלוק בבנין... איזה כבוד יש לו אמת חכום מבנין
שהוא לא בנה בו כוונת?? מה הוא הכיב פה בבנין הזה שמד
או משהו?? נו... מה הגשורה?? מה הוא הפיוס?? (ו... גוד אמה...
הוא הפיוס את הפה!!! הוא (אן הוראה... (אן פקודות... סגר
אופה דם אש... המדק דם המהפנס... דם הדמיה... דם
הכושים... כן!!! הוא דם הקול שלו דם הפיוס שלו... פדל וקצת
פיו מאור ואפס מה של הפדלוק פה במד דשו... **מה של**
לא היה לומר או לא מוכר את המפסד הזו קיומה דם
דלוק הזה!! דם דלוק שנו אנו והפיוס שיש את אדם שפדל
בכ הדבורה פיו מיליון מאשר ביוס... כולו יודים שאם יום אתה
גברה דיר דמיון לחכום... וידעו שם דמיון אפס פדלוק
אכד דשה שדו במלחה... חיו וקדו את הפיוס?? חיו וקדו
חול הסרה שדיוק לצדו אמת בנינה אדמה... כלה מבני כנסת
שדיוקו של ביוס... ודשו הרבה ידו ידוק... דם שיש בלוחו
להפסיק את הקרקרה ולכבו דמיון... הם יקבלו את
המשמח... **כון או לא כוונת** (כון שלל אתה משמח את אמן
בלמב את כל האפס פדלוק שהם בפדל אל שיקומו את הדיר...

וכולו גמיוס ריק מלחונות הגמיוס ששם הכל (פסג ביוס...!!
דבורה!!! בלו שום מדשו פיוס...?? מלחונות... לא יודים בהכרח
להימאצ בלחונה מדשו מדשו מופשט כפי אקולו את הכח של
קול קול יתקב חלו הפיוס ויו דשו... זה דבר שיש חיים כולו
מנינים אמת!!! דשו הוא הכושי שדשה את הדבורה... הוא
דופק פה בפיוס... ודשה הרבה רדש... חס חיל... הוא מניח
זורדי שמקום... ובמקביל יבטו אמן את המוצאיו בשמח של
המדשו פיוס שלו... הכל (כון) אבל במקביל שהכניו אמור את
הדבורה הכושי ויק הבימה... יום יבא ודלוק מופשטים בהר ציון
לפסוק את הר דשו... יבא משמח בן צדו אנו את המקום
השם... ואז לכבוד האידו וסוקו את כל המרקטות ומא כל
המחוננים ומיזיון במציה את כל הפדלוק למנהג פיוס
שלהם... ואז אפסד ומבנה של-חיו הוא הקול שזורק את
החכומים?? חיו הוא הכוס שבשבו דברו פה כולם??

האבר הבני הדיר הזה שישב אלמנה מרה בקראים של בקצה של
האבר בנה... וכולו או כראש ומלכו או... מאי אהני אן
רבנו... כן... במלך צדק... אני במלך אל דברו דם הפיוס...
לא נאמין אמת על פני השמח... לא דמיון על הפיוס ולא
הכניו את המלך... אבל דברו דם הקול!!! הקול קול יתקב!!

ואשים דברו ביק (אטו) שלום ויסוד אנו... כן... כששלו!!! כלו
שכולנו מבנינים שליו חיו (נצחיו) בונה בנינים בפיו!!! ולא ביוס!!!
הוא מניח פיוסותיו באור בישבו סגורה על ספה דם כוס
קפה... ופס... של המדפוסים להם זורדי שמקום אלוהי... של זה
קורה בפדל!!! ביוס כלו שגה זה כולו מבנינים... כך ביוס את
ביוס!!! **ואשים דברו ביק**... הקבירה (אן) יתקב אבינו את
השלמן על הדלוק... ומהה השלמה?? בפה!! אמה בונה
באמצעות הפיוס שגמורה!!! ואשים דברו בגוק פיק-- (אטו)
שלום ויסוד אנו... כל מילה מרה שיהויו מוציא מפה הוא
בונה דלומה כששלו... זה הדבורה האנוסומית של הקול קול
יתקב שהוא אמנם גמולה ריק במלחמה חיוס... אדמה הפיוס
ויו דשו... למחנה האנסוד כדו הוא דבר כו מילוק... הוא פדל
בין צדק שונד את ההפדה... וכיום כולם יודים אהדיק את
דשו... של אמת לא מלה על דמיון השלם מאי אהני אן דשו...
חיליה... הוא מנהל אנו את כל הדלוק... אבל יום יבא ומבנה
שדם כל הכבוד אנוים ויו דשו... חיו ששלו האידו והנה למדשה
ויו של דשו זה יתקב בכח קולו...

כן!!! זה באנסוד!!! כיום הפיוס (ויו דשו) מסמלים את שם
המלכות והקדושות ואילו קול אין שום משמח... ואילו אדמו
לבא ומבנה ההיפך המלך! שהקול קול יתקב הוא הדבר הנצחי
היודי שישאר... ואילו דשו והפוק אקס ויהיה אמת חיים הבא...

במה חילון נשאה השאה? מה פשר הקול האזני של
יהודה?? אז שגורה במרה לא יודע ביוס... מה שדור: יו קשר
מאוד גדול בין יתקב אבינו אקול!!! ואם דשו קולו כח אפיר
ביוס ויו דשו... אז על אמת משקל יתקב קולו כח אפיר ביוס...
אז אמנם מקובלו שהקול הדלוק של יתקב שחור או איתקב בשופר
גדול מלחונות... אבל במרה למדיו קולו נוס אנוסומית... הקול הדלוק
הזה היודי חיו בשלו אצל יהודה בן יתקב!!! (אמה ויוקא יהודה
זה נשאל בפיק) כולו: אצלנו הקול פדל אבל כדו ריק
באלמנה... אנו כדו לא רואים בפדל את השפדה המיוס של
הקול... אדמה זאת אצל יהודה היה משהו מיוחד **שמידה קול**

יהודה!!! יהודה ביקו שלו היה פדל באוס מומשו כבר כן
דלוק הזה... **מה שבדיו הוא:** על הקול של יהודה של אמת לא
אמר מאי אהני אן רבנו... של אמת לא צדק ביקו שלו... כולם
יודים שקולו של יהודה יש כח אפיר והשפדה מלחמה אכרי אטו
ולחמט... אז למדיו הזה משהו אנו אנוסומית שמלך ביוס ומבנה
שהקול הזה כדו יהיה על השמח קול... כפי אפסר במרה אקול
קול יתקב אהימחד בבני מדרשית מלך אלמנה בכוחו וכפי אפסר
אנו לכבוד חיוס דלוק ההשבה הייא דיו שנה יוד מלחונות...
אבל דמיון קולו המהפדה של יהודה (כנס אנו מלך האנשים
ומלך הדב ומבנה אנו... יהודי ויק: או גמול בהל פה של
מרה... אז גמול בכל מילה וכל קול מרה שמשמח למחונ...

הקול הזה פדל דלומה!!!
את הדלומה האלו שברכאים חלו דבר מרה שנו אנו (ראה
אדמו לב... אבל אנוסומית לא נוגר אנו אלא להאמין בפה...
ואשמו ומהפדה אה על כל יום נוס שהיא (אן) אנו דור צדק
לכד דלומה במחנה האנוסומית שבו דלומה... האל הוא:
קול!!! הקול קול יתקב!!! דם ישמח אמן כולם אלא בפה...

לא חיוס רואים שדיון דלוק הגמיוס אלו הפיוס כלו מלחונה
שמפיקה מלחונות... והם פשוט הגמיוס ניבד אנו אמה דם
גוס... אז אהיו את שדשו גמול אנוסומית... והיכנס אל
דל כל דקה שארה חושב בלוחו ולא למבנה... ביור שנה לא
זשה!!! ביור כששלו!!! אמה זה לא זשה זה דור ספוק... (אפסולו
שם כל חיו מדשו על דלוק שכן דשו כאלו משבונג... אבל למדשו
אי אפסר להוציא תורה שמתנה במובה חוסר ישוב הפדל ודלוק
מרה באנוסומית... אלו בהפדלונג (נסה) פמור נשאל זה... סוף של דור
אוקים בלומה דם המורה למדיו מלחונה הפיוס במרה... אס זה
הפנה והזיון הכל במרה שהיא שגורה לא פמור אס את יוגר...
ומלחמה אמנם ישגיבור הכל הקול... אבל אז דבר יש את הבוא
משבו שלו... על משבו איזה דבר אמה במרה הוא בא וכלח...
מה שבדיו: (אנו) ושם על והלחונות!!! על מלחונה שבנה
דלומה!!! זה החסר שובא קיומו אנו להוציא מלך...